

дратитѣ на двата катета. Обаче, въ дадения моментъ това не ни интересува. Ние правимъ само известна аналогия между Питагоровата теорема и отношението, което съществува между родителитѣ и тѣхното дете. Правожгълниятъ тррижгълникъ на Питагора се срѣща и въ човѣка: хипотенузата е грѣбначниятъ му стълбъ, а двата катета се намиратъ въ мозъка. Обаче, функциитѣ на тѣлото се различаватъ отъ функциитѣ на мозъка. Доказано е при това, че колкото по-силна е главата, толкова по-силно е тѣлото. И обратно: колкото по-слаба е главата, толкова по-слабо е тѣлото. Освенъ това, височината и широчината на тѣлото се опредѣлятъ отъ интензивността на мозъка. Между широчината на раменетѣ и широчината на мозъка има известно съответствие; между дължината на лицето, на тѣлото и на мозъка сжщо има известно съответствие. Днесъ тѣзи данни нѣматъ особено приложение. Хората не се интересуватъ отъ тия въпроси. Въ миналото, обаче, съществували много школи, въ които сж правени тънки наблюдения и изучавания по тия въпроси. Въ тѣзи школи сж работили мждреци и адепти, които могли по размѣритѣ на тѣлото, на лицето и на главата точно да опредѣлятъ, какъвъ ще бжде животътъ на даденъ човѣкъ. Това наричаме ние жива геометрия. Не само мждрецитѣ на земята се занимаватъ съ тия изчисления, но и ония, които живѣятъ въ невидимия свѣтъ. Когато една душа напусне земята, тя